

Solen og Højen

Værkerne Solen og Højen af kunstneren Anne Marie Egemose udgør en helhed, som symboliserer Sol og Jord. I nordisk og græsk mytologi symboliserer Jorden det kvindelige og Solen det mandlige. Samhørigheden og forskellen mellem Sol og Jord understreges af kunstnerens materialevalg og i skiftene mellem transparente og tætte elementer.

Solen er udført i messingnet med påhæftet, plisseret messingfolie. Plisseringerne overskrider nettets gitterværk og gør Solen til en flade, der både skygger og stråler. Solen symboliserer det ubegribelige tidsspænd: Solen lyser. Solen lyste da gravhøjen blev sat, den lyser i øjeblikkets nu og langt ind i fremtiden.

Højen er udført i messingnet med tuschindfarvet japansk kozopapir, der er revet i strimler. Papirets strimler giver et flosset, organisk udtryk.

Højen er inspireret af Lusehøj på Vestfyn, en af de rigeste gravhøje fra Yngre Bronzealder i Norden. Lusehøj blev udgravet første gang i 1861 af Frederik den 7. Ved denne udgravning fandt man en brandgrav, en edsring, flere stangknapper, rageknive og kar. Omtrent 100 år senere blev højen udgravet på ny af Fyns Stiftsmuseum, hvor endnu en brandgrav blev fundet. Man fandt også fire mindre høje omkring storhøjen. Det vurderes, at Lusehøj var ca. 6 meter høj og 36 meter i diameter.

Siden 1800-tallets begyndelse har arkæologer bemærket, at der på egnen ved Voldtofte fandtes særdeles mange levn fra Yngre Bronzealder. Igennem 1900-tallet blev det dokumenteret, at der kunne være tale om et rigdomscenter. Fund i 2010 fra Voldtoftes mange gravhøje satte trumf på, og der hersker ingen tvivl om, at området i fortiden var et rigt og betydningsfuldt magtcenter.

Tekst: Helle Ålsbøl, etnolog og museumsinspektør.

www.GlamsBjergHus.dk

